

To je s ní prostě jak na houpačce.

Jak byla v úterý už od rána zlatá holčička flekatá, tak ve středu to bylo naopak už od rána na facana. Ráno si úspěšně ulovila kus nějakýho pečiva a tak byla značnou část ranního venčení zatčená. Po propuštění se chovala ovšem disciplinovaně. Ale i tak mi bylo jasné, že odpoledko to taková selanka nebude.

A nebyla. Hnedle jak jsme vyšli ven s ní bylo k nedomluvení. A selanka to nebyla taky proto, že lidi zase popadla touha - když jich je tolik doma - vydat se ven. Zachránilo nás opět oraniště. Ještě že ten, komu patří, s jeho osázením nějak otálí. Kdyby tam bylo osení, máme utrum. Takhle jsme tam mohli jít. A vyhnout se tak těm davům zase. Tady se Tali docela držela. A držela se vlastně - abych byla objektivní - i na tý své "hysterický" trase u samošky. Nebylo to sice tak pěkný jako včera, ale i tak to bylo dobré. No a na oraništi jsme si teda dali trochu toho ohařího cvičeníčka, kdy jsem jim pokyny čistě jen pískala a posouvala je po tom oraništi sem a tam a trénovalo se posazování na dálku a takový podobný blbinky. Ale pro dnešek to teda byla šichta, nic tak pěknýho, jako den před tím.

Došli jsme k části kde je řepka a já to vzala ke kraji. Ohaříci tam zaběhli a tady měl zase svou "chvilku slávy" Rumouš. Nejsem zvyklá, že písknu a vono nic. Tak si vyslechnul svoje. A protože tam opodál seděly dvě pubošky bezrouškový, otočila jsem to a šla směr haldy. Tam jsme si potrénovali pohyb podle pokynůch a usedání nahoře na haldách a pak se šlo směr alej. Jeenže. Běžkyně -bez roušky, kolisti bez roušky, za alejí další bezrouškáči a bylo jich mnógo. Tak jsem si řekla, že tohle nemusim a otočila jsem nás zpátky. Na vysekaný pěšině jsem nechala ohaříky na střídačku aportovat a pak čuchat, trochu jsme si zaházeli s balonkem, ale s Tali byl dneska kříž. Dřív, než se někdo nažene i sem jsme se vydali domů. A zase přes to oraniště.

Tam se Tali rozletěla a protože nikde nikdo nebyl, nechala jsem ji letět, chtěla jsem vidět, co bude provozovat. No letěla dost daleko. Pak se zastavila a otočila se na mě. Mávla jsem rukou, ať běží k nám a jí se zroooovna jako nechtělo, chtěla si čuchat a pobíhat tady a támdle a tůdle. Já jsem schválně nevolala, schválně jsem ji jen hodila to gesto rukou, který už velmi dobře rozeznává. Bylo to záměrně takhle volný, abych si to volání nekazila. No trvalo to, než se madam přikohátala a i pak měla tendenci proběhnout jen tak lehce kolem. Tak jsme si daly pohovor na téma, kde se má kdo nacházet a šlo se domů. Hezky společně a

pěkně jako vychovanej pes. Jeden jako druhej. Došla jsem domů s tím, že teda v tuhle dobu, už ven nikdy nepůjdem a hlavní venčení bude po dobu, kdy jsem doma, probíhat v dopoledních hodinách.

Ohařiska pak chrápali, aby poté plni nové energie otravovali. Tak fajn, jak myslíte. A dali jsme si poslušnost pěkně, procvičili jsme si, jak dělá zajíček - Tali se pěkně zlepšuje a pak se šly hledat drogy - to Rumíček, kterej hledal skořici, a bomby - to zase Tali, která hledala starou lékovku. A pak na závěr se šlo k masérovi. A zatímco Tali si to užívala labužnicky se zavřenejma očima, tak Rumíček furt tajtrdlíkoval, nebo aspoň mydlil ocáskem do země a chtěl se radši prát. Tak jsem mu vyhověla a poprala ho, co to šlo. Bylo to asi málo, tak se šel poprat ešče s Taliptkou. A já šla na chvíli za Brtníkem, kterej poté, co přišel domů, šel dlabat Vojtu. Ne dlabat na Vojtu, ale řezbařit ☐ . Což je teď jeho hlavní popracovní záliba.